

De l'èsser català

Andreu Salom

En els països colonitzats com el nostre és habitual trobar-hi persones que, a part de la ideologia que puguin tenir, es mostren tothora indecisos en llur definició nacional i, encara més, en la concreció política que cal(dria) donar al país on han nascut, objecte de colonització i sotmès a les decisions polítiques de la nació hegemònica, o metròpoli. En la nostra nació, els Països Catalans, sotmesos i ocupats des del 1714/15, esquarterats en províncies i dividits en comunitats autònomes, o fent part de departaments francesos, ha fet camí l'assumpció de la separació física i mental entre els catalans (del nord, del sud o de mar enllà), objectiu bàsic dels nostres enemics.

En aquest sentit, és encara relativament freqüent que quan un català central fa molts anys que viu en un altre indret de parla catalana, fora del Principat, a Felanitx per exemple, faci observacions d'aquesta mena: «És que jo ja no sóc català. Jo em sento felanitxer.» Vet aquí, doncs, que la filiació nacional d'aquesta persona imaginària (o potser real) s'hauria reduït d'una manera dràstica, cosa que no té res a veure amb les excel·lències del lloc concret en qüestió, sinó amb el grau comparatiu distorsionat,

i que fa referència al nivell d'extensió. En un país normalitzat fora impensable, i d'allò més incompreensible, fer aquest tipus de relacions d'identitat distorsionada. És com si un espanyol de Burgos se n'anàs a viure a Múrcia, i digués: «*Es que yo ya no soy español. Yo me siento murciano.*» Tothom qui el sentís se'l miraria de dalt a baix i, probablement, pensarien que ha perdut la xaveta.

En el cas català, els qui fan aquestes dissimilituds no són, en conseqüència lògica, gaire partidaris —per no dir gens— de la independència de Catalunya —Principat. La cantarella que solen fer és que tal cosa no és important, que res no canviaria, que comandarien els mateixos de sempre i que, en definitiva, no paga la pena fer aquest canvi polític, que l'únic que importa són les persones. Inconscientment —o potser no— s'apunten al discurs del colonitzador espanyol, tot i que sovint solen ésser gent d'esquerreres i de pensament progressista. I és que les aparències, per molt interessants que siguin, no tenen, en aquests casos, prou garanties per a satisfer mínimament l'èsser col·lectiu, l'èsser nacional, i aquest, en reciprocitat, no les pot avalar.█

El plaer de compartir

TRIAS
DES DE 1908

Trias Galetes - Biscuits, S.A.
Ctra. de Sils, 36
17430 Santa Coloma de Farners
Tel. 972 84 12 13
www.trias.cat